

Nature / Life / Experience

by Surapong Somsuk

Rama IX Art Museum Foundation

50.

ปกหน้า เพลงทำนองของชีวิต

The Melody of Life

Acrylic on Canvas

150 x 150 cm., 2007

Nature Life Experience

Rama IX Art Museum Foundation

“ธรรมชาติ/ชีวิต/ประสบการณ์” สรุพงษ์ สมสุข

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์

นิทรรศการศิลปะ ธรรมชาติ/ชีวิต/ประสบการณ์

สนับสนุนโดย :

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประธานเปิดงานโดย

คุณบุญชัย เบญจรงคกุล

ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไทเทิล แอ็ดเซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)

5 - 31 ตุลาคม 2550

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์

An Art Exhibition

Nature/Life/Experience

Supported by

Rama IX Art Museum Foundation

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

To be presided by

Khun Boonchai Bencharongkul

Chairman of Board of Directors Total Access Communication PLC.

5 - 31 October 2007

The National Gallery

© 2007 Copyright by Surapong Somsuk

© 2550 สงวนลิขสิทธิ์ : สุรพงษ์ สมสุข

ISBN 978-974-8308-51-7

ออกแบบ : รศ.สุรพงษ์ สมสุข, นางสาวอัญญนันท์ ศรีจันทะพร

ถ่ายภาพ : รศ.สุรพงษ์ สมสุข

แปลภาษาอังกฤษ : คุณพรพัชร สุวัธนะชาว

พิมพ์อักษร : นางสาวอัญญนันท์ ศรีจันทะพร

พิมพ์ที่ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

จำนวน 1,000 เล่ม

สารบัญ

Contents

สารจากอธิการบดี	4
ข้อเขียนจากศาสตราจารย์เกียรติคุณประยัต พงษ์ดำ Writings by Professor Emeritus Prayat Pongdam	5
ข้อเขียนจากศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนบารณ Writings by Professor Kiattisak Chanonnart	7
ข้อเขียนจากศิลปิน Writings by the Artist	11
ผลงานศิลปะ Works of Art	18
ประวัติศิลปิน Biography of the Artist	65
ขอขอบคุณ	72

สารอธิการบดี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง ซึ่งได้รับการยอมรับจาก นักศึกษา ประชาชน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ จากภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมาเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ หรือเทคโนโลยี ซึ่งในการพัฒนาสถาบันฯ นั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกท่านช่วยกัน พัฒนาองค์กรของเราให้เจริญรุดหน้ายิ่งขึ้นต่อไป โดยสถาบันฯ เปรียบเหมือนหนึ่งฟันเฟือง ที่ช่วยในการผลักดัน สนับสนุนในรูปแบบของโครงการวิจัยต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าใน วงวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ ตลอดจนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ด้วยการ กิจตั้งกล้าของสถาบันฯ จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานบริหารการวิจัยและจัดให้มีกองทุนวิจัยสถาบันขึ้น เพื่อเปิดโอกาส ให้บุคลากรของสถาบันฯ ได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนวิจัยอย่างเหมาะสม และเท่าเทียมกัน ซึ่งมีการจัดประเภทของการ ให้ทุนไว้หลากหลายประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะของงานวิจัย เสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม

รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข เป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุน ทุนเพื่อดำเนินการวิจัยประเภททุน สร้างสรรค์ศิลปะในโครงการที่ชื่อว่า “**ธรรมชาติ /ชีวิต/ประสบการณ์**” เพื่อจัดแสดงผลงาน ณ พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งโครงการที่สร้างชื่อเสียงให้สถาบันฯ โดยการเผยแพร่ ความรู้และความก้าวหน้าของศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของสาธารณชนทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศและเป็นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้ดำรงคงอยู่ต่อไปอันเป็นหนึ่งในปณิธานสำคัญของสถาบันฯ

ในนามของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอแสดงความยินดีและชื่นชมกับผลงาน ของรองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข โดยขอเป็นกำลังใจให้ท่านบรรลุในสิ่งที่มุ่งหวัง มีความสำเร็จก้าวหน้าตามที่ปรารถนาทุกประการ และประสบความสำเร็จ มีความเจริญ มีพลักกาย พลังใจ ที่เข้มแข็งพร้อมที่จะช่วยกันพัฒนา สถาบันฯ ต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติ ตีระเชษฐ)

อธิการบดี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การดำรงอยู่ของชีวิต “สุรพงษ์”

ปัจจุบันนี้ศิลปินร่วมสมัยได้เจริญพัฒนาก้าวหน้าไปมาก อิทธิพลจากภายนอกได้เข้ามาลึกลงไปในใจของศิลปินรุ่นใหม่อยู่มากมาย โดยเฉพาะรูปแบบ เทคนิค วัตถุ ตลอดจนความเชื่อถือและวัฒนธรรม สภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมทุกอย่าง

แต่ก็มีศิลปินบางท่านฉลาดที่จะใช้เทคนิค วัตถุสมัยใหม่เหล่านั้นปรับใช้ให้สมเหตุ กับความรู้สึกของตนจากประสบการณ์ แต่เท่าก่อนในอดีตของเขาที่โดดเด่นออกมา ในผลงานที่สร้างขึ้นมาในปัจจุบันได้อย่างชัดเจน

รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข คนเมืองสิงห์ บ้านบางระจัน เขาเกิดมายังไม่มีความเห็นกับสายเอเซียรอบตัว มีแต่ทุ่งนา ป่า ชั่ว วัว ควาย แม่น้ำ ปลา ปู วายน้ำเกาะเรือโยงในแม่น้ำน้อย เปิด ไซ ลุ่ม แห ฝังลึกอยู่ในใจเขาไม่มีตำราไหนสอน ไม่มีครูไหนสั่งให้รู้สึกถึงธรรมชาติ บ้านนอก จึงไม่น่าสงสัยในลักษณะ เรื่องราวความรู้สึกเกี่ยวกับผลงานของเขา

งานชุดแรกของสุรพงษ์ เป็นการค้นหา ก็จะมีอยู่บ้างที่หลงใหลได้ปลื้มกับกรรมวิธีที่ตนคิดขึ้นมาเองบ้างจากหนังสือตำราภายนอกที่ยังไม่เหมาะไม่สมกับตัวเองบ้าง สนุกสนานกับเทคนิคความงาม จนข้ามจุดหมายที่ตั้งใจไว้ความสนุกจากวิธีคิดการสร้างงาน (ภาพพิมพ์) ที่ตนเองค้นพบก็มีประโยชน์ต่อเมืองเขากลับเข้ามาเมื่อออกเข้าสู่เรื่องราวของตนจากจินตนาการ ในกาลเก่าซึ่งเกาะติดอยู่ในกายใจ ทำให้เข้าใจสะดวกใจในการสร้างงาน ที่เป็นเรื่องเก่าในลักษณะงานใหม่ ไม่ซ้ำรูปแบบของใคร

งานสุรพงษ์ คือตัวสุรพงษ์ มองงานก็เห็นตัวเห็นถึงจิตใจ วิญญาณ วัฒนธรรมในตัวเขา จากสภาพแวดล้อมรอบตัว รอบบ้านของเขา กิ่งไม้ใบตอง เขากอดเอาสิ่งที่เขารู้เขาเห็นตึงมัน ออกมาเป็นความรู้สึกบันทึกลงในแผ่นกระดาษแผ่นผ้าใบ

ชุดแรกของงาน ลักษณะของชีวิต เรามองเห็น ห้วย หนอง คลอง บึง เครื่องมือ ยังชีพของคนบ้านนอก สุรพงษ์ทำงานต่อเนื่องตลอดมา ไม่มีการเว้นวรรดยอมได้พบ ได้เห็น ได้ทดลองในลักษณะงานสมัยใหม่ ต่อเนื่อง ในชุดของภาพรอบรั้วบ้านของจีน จะตัดส่วนละเอียดออก เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ของ เขาตงเห็นว่าเป็น องค์ประกอบความเข้ากันของ เส้น สี ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน โดยจุดรวมที่สำคัญคือ ความรู้สึกของภาพนั้นว่านี่คือ Symbol beside home

งานจิตรกรรมในระยะหลัง ก็มีผลจากการได้ทำงานทางภาพพิมพ์ มาก่อนเทคนิคต่างๆ ประสบการณ์ความชำนาญ ความรู้ความเข้าใจ เรื่องของการแก้ปัญหา จึงสามารถจับยึด จัดการเรื่องของความประทับใจความรู้สึกส่วนตน เข้าไปในงานของเขาได้ดีขึ้น

การทดลองหาความเป็นตัวของตัวเอง ได้บรรลุถึงจุดหนึ่งเป็นที่น่าพอใจ เป็นอย่างมาก เห็นได้จากจุดนี้ รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข ได้เข้าใจและมองเห็นทางส่วนตัว ที่จะก้าวเดินต่อไปได้ ด้วยความมั่นคงเป็นอย่างดี

ศาสตราจารย์เกียรติคุณประหัตถ์ พงษ์ดำ

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะ (ภาพพิมพ์)

Way of Life “Surapong”

Nowadays the contemporary art has been developing so fast. The influence from outside has been giving an inspiration to the new generation artist. Specially influence to the structure, technique, object also including with the believing, culture, situation and position.

They have some smart artist who uses the new technique and idea to adapt with their own feeling that they already have from their own experience from the pass to make the creative work in present.

Associate Professor “Surapong Somsuk”. He’s from “Meung Sign” in “BangraJund. He was born before an Asian road was built. Around him at that time is only has a field, forest, rich, cow, buffalo, river and fish. Kids were swimming and fishing in the river. All this picture still impressed in his heart. This experience was from his childhood. Nobody though him, No book tell him to remember it but it came from his own feeling.

The first era of Surapong’s work is about the discovering. Sometime he was impressed with his own idea and also from the book that he see through. He having a good time with the technique and the beauty of it. Sometime he forgot the target that he want to conquer. He having fun with his printing style from his own idea and it’s very useful with his work. When he think about the pass. The story of his old imagination which is always in his mind. That imagination inspire him to create his work in the style of “ old story but in the new work” and no one was actually done that before.

Surapong’s work is about himself. It’s kind of like a mirror that reflect his shadow. Also reflect to his soul and his culture from his circumstance. He express his own and put it into his work.

The first era of Surapong’s work is about the lifestyle. We see the river, canal and also many tools that people from country side use to make a living.

Surapong always continue working. He try to study and do something new all the time. In an era of picture names “The fence around my house”. In this project , Surapong were cutting some of the detail such as tools that people from the country use for daily because he think that is too much element and also he want it to be match with the volume, color, individualism and harmonious by using the main point about the feeling of those picture called “Symbol beside home”.

The painting art work from now has an influence from printing work technique. Also from an experience, expert, knowledge and understanding how to solve the problem. That why he can fill in and express in own feeling his impressive story in his work. He tries to find himself and be independent. Which is made him accomplish his goal and satisfy him. In this point of view that made professor “Surapong Somsuk” understand himself very well and keep creating the new work as best as he can in the future.

Professor Emeritus Prayat Pongdam

National Artist from Visual Art major (Graphic Arts)

จากยอดฟักทองถึงลำน้ำน้อย

Symbol Beside Home/7

Etching

80 x 100 cm. 1994

Change 1/1998

Etching

100 x 80 cm. 1998

สุรพงษ์ สมสุข ศิลปินผู้มีความโดดเด่นอีกคนหนึ่งของวงการศิลปะ ด้วยเพราะมีผลงานสู่สาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งได้รับรางวัลจากการประกวดงานศิลปกรรม ในระดับชาติมาตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี เริ่มต้นตั้งแต่ตอนเป็นนักศึกษาที่คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร แม้วันนี้สุรพงษ์จะเป็นรองศาสตราจารย์ในภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สุรพงษ์ก็ยังส่งผลงานเข้าร่วมประกวดและได้รับรางวัลเรื่อยมา นับได้ว่าสุรพงษ์ได้ทำหน้าที่ของตนของอย่างสมบูรณ์ กล่าวคือในฐานะศิลปินและอาจารย์สอนศิลปะ ตักยภาพที่ประจักษ์แล้ว ย่อมทำให้เกิดความเชื่อมนต่อการเรียนการสอนด้วย จึงหวัดสิ่งห้บุรีตื้อบ้านเกิดของสุรพงษ์ และศิลปินไทยอีกหลายคนก็เป็นชาวสิงห์บุรี โดยกำเนิดที่รู้จักกันดีว่าเป็นดินเมืองสิงห์ที่คือนครศาสตราจารย์เกียรติคุณ ประหยัด พงษ์ดำ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ภาพพิมพ์) สุรพงษ์เริ่มเรียนหนังสือที่จังหวัดบ้านเกิด เมื่อได้จึงเข้ากรมารเรียนศิลปะที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง และมาจบการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ เกียรตินิยมอันดับ 1 ที่มหาวิทยาลัยศิลปากรและศิลปมหาบัณฑิตในอีก 2 ปี ต่อมา

“ธรรมชาต ชีวิต ประสบการณ์” คือแนวเรื่องของนิทรรศการแสดงเดี่ยว ครั้งแรกของ สุรพงษ์ ศิลปินเริ่มต้นจากการถ่ายทอดประสบการณ์ในวัยเด็กซึ่งวิถีชีวิตผูกพันกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมชนบทรวมถึงใกล้ชิด เช่น ไร่ นา บ้าน ในพื้นที่บ้านสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี การดำรงอยู่ของชีวิต ในบริบทของศิลปินเช่นสุรพงษ์ ธรรมชาติ และต้นไม้ไม้ เป็นแหล่งที่มาของจินตนาการสร้างสรรค์ปรับเปลี่ยนและปรุงแต่งใหม่ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) เกิดแนวคิดในสาระสำคัญของสิ่งมีชีวิต การเกิด ดำรงอยู่ และเสื่อมสลาย โดยศิลปินได้ความบันดาลใจจากการสังเกตของอ่อนของฟักทองและหัว แกว่ทอดขึ้นมาจากเมล็ดพันธุ์ซึ่งถูกโยนด้วยมือคนในท้องแห่งและฟางหญ้า การช่วยเหลือเกื้อกูลให้ชีวิตดำรงอยู่ เหมือนชีวิตของผู้คน ชนบท การพึ่งพาและเอื้ออาทรต่อกัน ชีวิตจึงมีแต่ความสงบสุข ด้วยจิตสำนึกของความพอเพียงก็อยู่ได้แล้ว

การย้อนลึกเข้าไปในอดีต ของวัยเด็กที่ผ่านมา เหมือนที่สุรพงษ์ย้อนเวลากลับไปยังบ้านเกิด ความทรงจำอันงดงามย่อมแจ่มใสและปรากฏเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ต่อมา เหมือนภาพนกยูงของอาจารย์ประหยัด พงษ์ดำ อาจารย์เล่าว่ามานับย้อนอดีตไม่หล่นบ้านที่เมืองสิงห์ เมื่อเป็นเด็ก เคยแอบย่องเข้าไปดูบ่อยๆ ภาพนกยูงจึงติดตาตรึงใจ เมื่อได้ที่ติดถิ่นบ้าน เมื่อใดที่ความทรงจำ มันแจ่มชัดขึ้นมา ก็จะถ่ายทอดเป็นงานศิลปะ เหมือนในภาพเขียนของศิลปินยิ่งใหญ่มาก มาร์ค ชากาล (Marc Chagall) ภาพกระท่อมไม้สูง ร่มๆ วั้ว และคนเข้าหมู่บ้าน ส่วนเกิดจากการติดกับบ้านเกิดที่รัสเซีย โดยศิลปินจำเป็นต้องละทิ้งกันอยู่ เพื่อไปแสวงหาความรุ่งโรจน์ที่ปารีส ซึ่งเป็นศูนย์กลางศิลปะของโลกในสมัยนั้น

จากปี พ.ศ. 2543 ความคิดของสุรพงษ์แปรเปลี่ยนจากธรรมชาติไปเป็นโลกของวัตถุ ในชีวิตประจำวันพวกเขาเครื่องมือใช้ในชีวิตประจำวัน แต่แนวคิดในเรื่องความเสื่อมสลายของสิ่งทั้งหลายก็ยังคงอยู่ จึงปรากฏภาพการผูกมัดของสิ่งและร่องรอยของสมมติเหล็กถักกันวัตถุ ในบรรยากาศตรึงตรึงด้วยสีน้ำตาลหม่นไหม้

แนวเรื่องเกี่ยวกับ การเกิด ดำรงอยู่ และเสื่อมสลาย ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอในงานของศิลปินไทยเป็นเพราะวิถีชีวิตของเรายังผูกพันกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ที่ชี้ให้เห็นถึง สังกรรมอันเป็นความจริงตามธรรมชาติ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นวงจรของชีวิตซึ่งทุกชีวิตต้องดำเนินไปตามวงจรนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เกิด แก่ ตาย เป็นเส้นทางเดินของชีวิตที่ศิลปินตะวันตกก็นำเสนอให้เห็นในงานศิลปะ เป็นเนื้อหาสาระที่จริงจัง เหมือนจะเตือนให้ตระหนักถึงความจริงแห่งชีวิต เช่น จิตรกร - ศิลปินภาพพิมพ์คนสำคัญชาวเยอรมันในคริสต์ศตวรรษที่ 16 Han Baldung (1485 - 1545) ในภาพเขียนชื่อ “The Three Ages of Man and Death” เป็นภาพเด็กแรกเกิดวางอยู่ที่พื้น เหนือขึ้นไปเป็นภาพวัยหนุ่มสาว และยืนเรียงต่อกันด้วยภาพของจุดแก่ และความตายหรือแม้กระทั่งศิลปินบาวเต็น ชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียง Bill Viola ก็ชอบที่จะนำเสนอผลงานวิดีโอในเนื้อหาของการเกิดและความตาย ให้เห็นอยู่เสมอ ๆ

“วิกิแห่งลำน้ำน้อย” (พ.ศ.2546) เป็นผลงานจิตรกรรมชุดเล็ก ๆ ที่เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของศิลปิน กล่าวคือการทำงานด้านจิตรกรรมเริ่มจริงจังขึ้น ถึงแม้งานสร้างสรรค์ด้านจิตรกรรม จะเริ่มมา 2 ปีแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 ศิลปินภาพพิมพ์ เช่น สุรพงษ์ เมื่อมาทำงานด้านจิตรกรรมก็ยังนำเทคนิคพิมพ์มาใช้ร่วมกับสำเนาไม้ด้วย รวมทั้งร่องรอยของพื้นผิวก็ยังคงดูเหมือนร่องรอยของโลหะกัดกรดในงานภาพพิมพ์ เช่นกัน อีกประการหนึ่งที่เปลี่ยน เปลี่ยนเด่นชัด คือความเป็นอิสระ ของตัวปลา มันอาจจะทำให้ผู้ติดตามผลงานของสุรพงษ์รู้สึกถึงการปลดปล่อย จากเนื้อหา ของความเครียดและจริงจังของชีวิตก็ได้

ลำน้ำน้อย เป็นแม่น้ำสายหนึ่งของจังหวัดสิงห์บุรีและสุพรรณบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้คนไปชื่นชมธรรมชาติและฝูงปลา บรรยายภาพที่ผ่อนคลายนี้ ช่วยสร้างความรู้สึกที่ดีงานให้กับศิลปินด้วย เหตุเพราะเดินทางไปสุพรรณบุรีในช่วงวันหยุด เพื่อรับกรรยาซึ่งเป็นอาจารย์อยู่ที่วิทยาลัยช่างศิลป์กลับบ้านที่ลาดกระบัง ลำน้ำน้อยจึงเป็นจุดแวะเวียนให้ไปเยี่ยมชมฝูงปลาอยู่เสมอ

ปี พ.ศ. 2548 งานจิตรกรรมของสุรพงษ์เริ่มมีขนาดใหญ่ขึ้น เทียบได้ถึงความจริงจังของศิลปินจนดูเหมือนจะลืมศิลปะภาพพิมพ์ไปเลย ประเด็นการที่ได้รับความชื่นชมจาก การไม่จริงใจต่อกัน ปรากฏเป็นภาพคนสวมหน้ากากเข้าหากัน การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเติบโตไปสู่จุดมุ่งหมายของแต่ละคน ปรากฏเป็นภาพคนถือหอก ดาบพร้อมที่จะประชิดประหารกัน รวมทั้งบันไดพาดผ่านขึ้นไปสู่ที่สูง บ่งบอกความหมายที่ศิลปินต้องการจะสื่อถึงความทะเยอทะยานที่ต้องปีนป่ายหรือแม้จะต้องเหยียบย่ำกับขึ้นไป จากผู้คนรอบข้างเล็ก ๆ นำพาให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานไปสู่แนวคิดของ **มนุษย์เมือง** ในสังคมขนาดใหญ่ ซึ่งสุรพงษ์สะท้อนให้เห็นในงานจิตรกรรมอย่างน่าขนลุก

ผลงานชุดล่าสุดของสุรพงษ์เป็นงานจิตรกรรมที่เต็มเปี่ยมไปด้วยสีสัน จินตนาการและความฝัน มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับชีวิต โดยมองไปยังทิวทัศน์และกำหนดเองว่าชีวิตจะเป็นอย่างไรต่อไป จากบุคคลและตัวตนของศิลปิน สุรพงษ์เป็นผู้ที่เคยมองการล่องน้ำ ระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ด้วยตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตที่ได้กลับมา มีไขปล่อยให้เหมือนเรือลอยล่องไปตามกระแสน้ำ แต่เรือในภาพเขียนของสุรพงษ์เป็นเรือที่ต้องกำหนดทิศทางที่จะไปเป็นเรือที่หมายถึงครอบครัวมีลูกและกรรยาาร่วมเดินทางไปด้วย

ตัวประหลาด ปรากฏให้เห็นทุกภาพในผลงานชุดท้ายสุดนี้ช่วยปรุงแต่งให้ภาพดูสนุก เหมือนตัวผู้ร้ายในภาพยนตร์หรือละครที่ช่วยเพิ่มรสชาติและความตื่นเต้น ศิลปินวางบทบาทของ **ตัวประหลาด** ให้แทนปัญหาและอุปสรรคทั้งปวงที่เข้ามาในชีวิต เป็นอุปสรรคและเป็นอุปสรรคกับตัวเองที่เห็นในตัวเอง ศิลปินจึงเพิ่มจุดประหลาดทุกจุดสุดขีดเหมือนตัวกรูตุน และตัวกรูตุนนี้ ก็ช่วยทำให้ภาพตัวประหลาดเป็นเพียงความคิดฝันของศิลปินมิใช่ตัวร้ายที่มีจริงในประสบการณ์

ภาพปลาตามลวดอุบ่งแ้ว คงเป็นปลาจากลำน้ำน้อยที่เคยให้ความรู้สึกสุขสดชื่น วันนั้นแม้สุรพงษ์ไม่ได้ไปสุพรรณอีกแล้ว แต่ปลาก็อยู่เคียงข้างกับชีวิตและครอบครัว และด้วยตัวปลาบ่อย ๆ นี้แหละที่นำพาให้ภาพเขียนของศิลปินใช้สายน้ำเป็นเส้นทางเดินของชีวิต สายน้ำจึงเป็นตัวเปิดพื้นที่ว่างให้รูปทรงทั้งหลาย ได้แสดงบทบาทตามจินตนาการเพื่อฝันของศิลปินอย่างอิสระ

ปัญหาทำให้เกิดการพัฒนาอันใด อุปสรรคก็ทำให้เกิดจินตนาการอันนั้น ศิลปินก็เช่นนี้แหละ อ่อนไหว โอบอ้อมไปตามสถานการณ์อย่างเกินเหตุ จึงทำให้เกิดงานศิลปะได้ ถ้าไม่รับรู้ต่อความเป็นไปรอบข้างที่เกิดขึ้น โอบจะเกิดงานศิลปะกรรมที่ยิ่งใหญ่ในโลก

ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนการ
ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)

Lose Ground/2
Etching
100 x 70 cm. 2003

วิกิแห่งลำน้ำน้อย/3
Way of Life at Noi River/3
Oil and Offset Ink on Canvas
80 x 60 cm. 2003